

דעם רבינ'ס

איכס

דייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער
ריינער קוואל

גאר מיין זאך איז ראש השנה / תפלה

אויבערשטן, דעמאלט זאגט דער אויבערשטער
"ושמר ה' אלקיך לך את הברית ואת החסד אשר
נשבע לאבותיך", דער אויבערשטער וועט אונז
געדענקען און זיך דערבארעמען און געדענקען
זכות אבות, אונז צו היטן פון אלעם ביזן און דינים.

ווען יעקב אבינו איז געבוירן געווארן שטייט אין
פסוק "וידו אוהזת בעקב עשו" דאס ווייזט אז אין
די יעצטיגע צייטן פון עקבתא דמשיחא וויל עשו
צעטרעטן און מלחמה האלטן קעגן כלל ישראל,
איז די עצה "וידו אוהזת" "יד" איז מרמז אויף
תפלה, אזוי זעט מען אויך ביי משה רבינו "ויהי ידיו
אמונה" זאגט אויך דעם דער תרגום "פרישן בצל"ו"
ער האט אויסגעשפרייט זיין הענט מיט א תפלה צום
אויבערשטן.

מען זעט היינטיגע צייטן אז אויף יעדע הייליגע זאך
פארלייגט זיך דער בעל דבר דאס צו צעשטערן,
בפרט אין די טעג ווען מיר זעען די שווערע נסיונות
אויף דער חנוכה פון די הייליגע קינדער סיי אין חוץ
לארץ און זיכער אין ארץ ישראל, די נסיונות פון
וועלן אריינכאפן אידישע בחורים אין מיליטער און
אלע סארטן נסיונות וואס שוועבט רחמנא לצלן
אויף תינוקות של בית רבן.

אזוי אויך זעט מען די לעצטע יארן די שוועריקייט

די פרשה פון דער וואך הייבט זיך אן " והיה 'עקב"
תשמעון את המשפטים האלה, פארוואס נוצט די
תורה דער לשון עקב, עס וואלט געקענט שטיין
והיה אם תשמעון את המשפטים האלה?

דאס ווארט 'עקב' איז פון לשון 'סוף', אזוי ווי ביי
א מענטש איז דער קאפ דער אנהויב און דער עקב
פון די פיס איז דער סוף. נאך א טייטש האט עקב
"צעטרעטן", ווען איינער פארשעמט א צווייטן,
זאגט מען: "ער האט יענעם צעטרעטן!"

יעצט ווען מען איז סוף פון דער גלות, אזוי ווי
חכמינו זכרונם לברכה רופן אן די היינטיגע צייטן
"עקבתא דמשיחא - סוף פונעם גלות" דער אנהויב
פונעם אור פון משיח, ווען די שונאים שטארקן זיך
זייער מיט זייערע פיס און ווילן חס ושלום צעטרעטן
די ערליכע אידן. וואס איז די עצה צו דעם? זאגט
די הייליגע תורה, "את המשפטים האלה" משפט
קומט אונז זאגן אז ס'איז נישט 'סתם אזוי' געשען,
עס איז נישט קיין צופאל אז די רשעים ווילן
שטערן און צעטרעטן ערליכע אידן, נאר אלעס איז
אויסגערעכנט פון בית דין מעלה, כדי מיר זאלן זיך
צוריקקערן צום באשעפער.

ווען אידישע קינדער דערהערן אז אלע משפטים,
אלע דינים, מניעות און יסורים איז נאר פון

שחרית מנחה, מעריב מיט פֿונגה, מיט אַ חֶשֶׁק מיט אַלע הלכות פון תפלה אזוי ווי עס שטייט אין שלחן ערוך. אזוי אויף קען מען אריינכאפן אפאר קאפיטלעך תהלים אָדער לקוטי תפלות און ביי התבודדות זיך אויסרעדן צום אויבערשטן אלעס וואס ליגט אויפן הארץ, אזוי ווי מען רעדט זיך אויס צו אַ גוטן פֿריינד.

דער אויבערשטער זאל העלפֿן עס זאל מקים ווערן די הבטחה פון סוף פרשה "לא יתיצב איש בפניכם, פחדכם ומוראכם יתן ה' אלקיכם על פני כל הארץ" אמן ואמן.

צו אַנקומען קיין אומאן אויפֿן רבינ'ס ראש השנה, וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט: "איך האב דאס באקומען במתנה פונעם אויבערשטן", דער רבי האט געהייסן אויסרופֿן: "אז ווער עס איז מקורב צו אים זאל קומען צו אים אויף ראש השנה."

דער הייליגער רבי האט געזאגט: "גאר מיין זאך איז ראש השנה", אָבער לאמיר נישט פארגעסן אז דער רבי האט אויך געזאגט: "גאר מיין זאך איז תפלה", לאמיר זיך באנייען אין תפלה, סיי די דריי תפלות,

רבי'ן באקומט מען צוריק פאר זיך.

איינמאל איז אויסגעקומען פאר מיין טאטע צו מאכן אַ נסיעה קיין לאַנדאן און פון דארט קיין אמעריקע. ער האט געבעטן מיין מאמע זאל אים באגלייטן קיין לאַנדאן ביז ער פֿארט קיין אמעריקע.

אזוי איז טאקע געווען, מיין מאמע האט אים באגלייט קיין לאַנדאן און אויפֿן וועג אהיים איז מיין טאטע ווייטער ארויף אויף אַ פֿליגער קיין אמעריקע און מיין מאמע איז געגאנגען כאפֿן אַ פֿליגער צוריק קיין אַרץ ישראל.

ווער עס קען די לופט-פֿעלד אין ענגלאַנד וועט בעסער פֿארשטיין די מעשה. די לופט-פֿעלד דארט איז ריזיג גרויס ווי אַ שטאט. עס פֿליען אַרויס יעדע מינוט צענדליגער עראפֿלאַנען איינס נאכ'ן צווייטן. איבעראל שטייט מען לאַנגע רייעס

איין אספה'ס

דער גוטער שליח אין עירפֿארט

מיין טאטע האט פֿרוף השם די זכֿיה צו פֿירן אַ חשובֿ'ע כולל, ער שפֿארט נישט זיינע כוחות און צייט צו אויספֿירן זיין שליחות און ארומפֿארן איבער די וועלט צו אַנקלאַפֿן ביי אחינו בני ישראל פאר נדבות. ס'איז אים נישט גרינג און צומאל פֿאדערט זיך מסירת נפש איבערהויפֿט פון מיין מאמע'ס זייט, אָבער מיר ווייסן וואס דער רבי האט געזאגט אז "ווער עס געבט פאר מיר דער נעמט." דאס מיינט אז מיט יעדע זאך וואס מען טוט פֿאר'ן

פון לאַנדאָן און פּאַמערקן ווי אַ פּרוי וויינט. ס'איז נישט קיין לוייה דא און אויף נישט קיין שול פיי פל-נדרי. א פרוי וויינט נישט סתם אינמיטן העלן טאג. זיי גייען צו און פּרעגן איר וואס עס האט פאסירט. מיין מאמע האט זיי געשילדערט אין קורצן אז זי האט פארפאסט איר פליגער און דא שטייט זי אן קיין וועג אהיים צו אירע קינדער.

מי כּעמֶה ישׂרָאֵל! דאס פּאַרפּאַלק איז געגאַנגען מיט איר,

געקויפט אַ נייע טיקעט מיט זייער אייגענע קרעדיט - קארד און נישט נאר דאס, נאר אזוי ווי מיין מאמע האט נישט געקענט די שפּראַך און זיך

בכלל נישט אויסגעקענט אין דעם הויז, האבן זיי איר באגלייט ביז צום טויער צו מאכן זיכער אז זי גייט טאקע ארויף אויפ'ן פליגער!

ווען מיין מאמע איז שוין ענדליך געזעסן אויפ'ן זיץ אין פליגער האט זי געקענט פריי אפּאַטעמען און דאנקען דעם אויבערשטן פאר זיינע געוואלדיגע חסדים.

נו, וואס האט דער רבי געזאגט? ווער עס געבט דער נעמט...

מען בעט פון אלע קינדער זאלן מתפלל זיין לרפואת ר' חיים יצחק בן חנה רבקה אן אייניקל פון הייליגן רבין וועלכער דארף א גרויסע רפואה.

צו קענען אויפשטייגן. עס טוט זיך דארט א מיש-מאש אן קיין סדר. אויב מען קען זיך נישט אויס קען מען זייער גרינג זיך פארבלאנדזשען און פארטומלען.

מיין מאמע איז געגאנגען זוכן די פלאץ וואו זי ברויך אויפשטייגן. און פאר וואו-וואס-ווען האט מען שוין פארמאכט די טויער פון פליגער. זי איז געשטאנען דארט שאקירט נישט וויסנדיג

וואס צו טון. זי קען נישט קיין ווארט ענגליש, האט נישט קיין קרעדיט-קארד צו קויפן א נייע טיקעט, מיין טאטן קען מען שוין נישט קלינגען ווייל

ער איז שוין געווען איבער די וואלקענעס אויפ'ן וועג קיין ניו יארק און פון צווייטן זייט ווארטן מיר קינדער אויף אונזער מאמע אז זי זאל שוין אהיימקומען.

מיין מאמע איז געווען איבערגעשטרענגט פון די גאנצע נסיעה און זי האט אויסגעפלאצט אין א געוויין. זי האט געבעטן דעם אויבערשטן אז ער זאל איר העלפן און באגלייטן אַנצוקומען צוריק אהיים בשלום שגעל און גרינג. אזוי איז זי געזעצן אויפ'ן בענקל און געוויינט ווי א קינד צום טאטן, נישט האבנדיג די מינדעסטע פלאן ווי אזוי זי וועט זיך קענען אן עצה געבן.

אינמיטן גייט אריבער א היימישע פארפאלק

גער אפֿעוועט

פון די מנהגים

באלד נאכדעם ווען דער הייליגער רבי האט זוכה געווען צוריק צוקומען געזונטערהייט פון אַרץ ישראל, האט זיך אנגעהויבן אַ געוואלדיגע שווערע התנגדות אויפן רבי'ן מיט זיינע מענטשן. דער רבי אליין האט געזאגט "איך האב איך געברענגט אַ מתנה פון אַרץ ישראל, מחלוקתו!" דאס איז באלד מקים געווארן, ווען גרויסע מפרסמים אין יענע צייט האבן אנגעהויבן צו רעדן לשון הרע אויפן רבי'ן, זאכן וואס איז גארנישט געווען ריכטיג, אבער ליידער פֿדרך העולם, האבן דאס מענטשן געגליבט, און דער רבי מיט זיינע הייליגע תלמידים האבן גענומען ליידן שווערע רדיפות און בזיונות וואו זיי זענען נאר געגאנגען.

בפרט ווען דער הייליגער רבי האט געוואוינט אין זלאטיפאלי, דעמאלט איז ער זייער זייער גערודפֿט געווארן דורך די חסידים וואס האבן אנגענומען די לשון הרע וואס זיי האבן געהערט, ביז דער רבי האט זיך אויסגעדריקט אז אין זלאטיפאלי האט ער געליטן "תרתי גיהנום" דאס מיינט דעם גיהנום אויף די וועלט.

ס'איז שווער צו פארשטיין ווי אזוי מען האט זיך געוואגט און געקענט קריגן אויף אזא געוואלדיגע ליכטיגקייט, אויף אזעלכע הייליגע תורות און וועגן אין עבודת ה', וואס איז געווען א מורא'דיגע חידוש אפילו אין יענע צייט, ווען עס האבן נאך געלעבט גרויסע צדיקים פון די תלמידי המגיד ז"ל, אבער דאס איז די וועג פון דעם אמת, אז עס

איז פארשטעלט און מען דארף עס שטענדיג זוכן און בעטן ביים אויבערשטן אז דער שקר פון דער וועלט זאל אויז נישט פארנעפעלען די אויגן.

אין יענע צייט, איז איינמאל דער רבי געפארן אויפן וועג קיין פרסלב, אויפן וועג האבן זיי געדארפט אריבערגיין די שטעטל נעמירוב. אין נעמירוב האבן געוואוינט עטליכע תלמידים פון הייליגן רבי'ן, אזוי אויך האבן דארט געוואוינט זייער אסאך חסידים פונעם חולק וואס האבן זיך געקריגט רחמנא לצלן מיט רבי'ן. אזוי ווי די מתנגדים האבן געהערט אז דער רבי גייט אריבערפארן זייער שטאט, האבן זיי באשלאסן צו ארויסגיין מיט א גרופע שטארקע חברה, מיט שטעקענעס און אנדערע כלי משחית און אפּווארטן דעם וואגן אויפן וועג, און ווען דער רבי וועט אקומען וועלן זיי ארויפֿשפּרינגען אויפן וואגן און צושלאגן חס ושלום דעם הייליגן רבי'ן.

אומר ועושה זיי האבן צאמגענומען אפאר פעסטע שטארקע מענטשן און ארויסגעגאנגען אינדרויסן פון שטאט ווארטן, דערווייל האבן די תלמידים פון רבי'ן באקומען א גריס וואס ס'גייט פאר, אז מען גייט אזוי מבזה זיין דעם צדיק,

האבן זיי זיק צאמגענומען און באשלאסן אויף ארויסצוגיין אויפן וועג אינדרויסן פון שטאט, צווארטן נעבן די מתנגדים פדי צו קענען אפהיטן דעם רבי'ן און זיק אננעמען פאר אים.

דער רבי האט דאס אלעס געזען ברוח קדשו, דעריבער איז ער אריינגעגאנגען אין א גאסט הויז אויפן וועג, און געפרעגט דעם בעל הבית צו עס איז דא עפעס א אונטערשטע וועג ווי אזוי צו אנקומען קיין ברסלב אן צו דארפן אריבערפארן נעבן די שטאט נעמירוב. צו זיין פרייד האט דער בעל הבית געזאגט אז יא! עס איז דא נאך א וועג, אפטר נישט אזוי גלאט און אויסגעפלאסטערט אבער מען קען אנקומען, דער רבי איז טאקע ארויסגעפארן דורך די אונטערשטע וועג.

אבער דערווייל זענען די צוויי גרופעס נעבן די שטאט נעמירוב געשטאנען און געווארט און געווארט א לאנגע צייט, אבער דער וואגן פון רבי'ן קומט נישט אן, די זון האט שוין אנגעהויבן צו אונטערגיין, עס איז געקומען די צייט צו דאווענען מנחה, די מתנגדים האבן זיק אבער נישט מייאש געווען און זיק געשטארקט אז זיי גייען דארט בלייבן די גאנצע צייט, במסירות נפש... ביז ווען דער רבי וועט אנקומען, פון די אנדערע זייט שטייען די גרופע חסידים פון רבי'ן וואס זענען געווען זייער ערליכע אידן פיל מיט ידאת שמים וואס זיי האבן באקומען פון רבי'ן, האבן זיק געזארגט אז די שקיעה קומט שוין באלד אן, מען דארף לויפן אין שול אריין דאווענען מנחה, אבער וואס וועט זיין מיטן רבי'ן? אזוי האבן זיי גערעדט צווישן זיק ביז זיי האבן צוזאמען באשלאסן יא צו צוריק גיין צום שטאט און דאווענען מנחה און דער הייליגער

באשעפער וועט שוין ווייטער היטן אויפן רבי'ן. די מתנגדים זענען געווארן זייער פריילעך ווען זיי האבן געזען אז די חסידים גייען צוריק, הא, יעצט איז די וועג ליידיג! מיר וועלן קענען טון וואס מיר ווילן... (דערווייל איז שוין דער רבי געווען ווייט ווייט אנוועק...)

א לאנגע צייט זענען די מתנגדים געשטאנען אויפן וועג און געווארט, ווען פלוצלונג האבן זיי געזען פון דערווייטנס א שיינע וואגן קומט צו פארן. מאכט זיק גרייט! האבן זיי געשריגן איינער צום צווייטן, זיי זענען שוין דא, זיי האבן גענומען די שטעקענעס און העק אין די הענט, אלע האבן זיק באהאלטן אונטער די בייער, שטייל אפגעווארט דעם וואגן.

המשך קומענדיגע וואך בעז"ה

וואו לויפט נרתי?!

לעובדא ולמעשה

הרב החסיד ר' שמואל שפירא ז"ל האט געהאט א מנהג אז גלייך נאך מעריב פלעגט ער לייען קריאת שמע אין בית המדרש פדי ער זאל זיך נישט דארפן אפהאלטן מיט

שמועסן און

אנדערע זאכן
א.א.וו. נאר
ער זאל
זיין גרייט
גלייך זיך
צו אראפלייגן

שלאפן צו קענען אויפשטיין חצות, און דינען דעם באשעפער אין די הייליגע נעכט.

ס'איז געווען אזעלכע וואס האבן זיך געוואוינדערט אויף זיין הנהגה און האבן אים געפרעגט פאר וואס ער פירט זיך אזוי האט ער זיי געענטפערט מיט א מורא דיגע תמימות: "איה ווייס נישט, ביי מיר אין סדור שטייט קריאת-שמע גלייך נאך מעריב...."

אמאל איז ר' ישראל בער אדעסער ז"ל געקומען באזוכן הרב החסיד ר' שלמה וועקסלער ז"ל ווען ער איז שוין געווען אין זיינע עלטערע יארן, ר' שלמה איז געווען א געווייקטער חסיד איבערגעפילט מיט תורה און יראת שמים, זיין לעבן איז געווען איין שטיק עבודת ה'. שמועסנדיג צווישן זיך א ברסלב'ע שיחת חברים האט זיך ר' שלמה אויסגערעדט מיט א תמימות צו ר' ישראל בער און געזאגט מיט

א צונבראכן הארץ:

"איה ווייס נישט וואס צו טון, לעצטנס האב איך נישט קיין דיבורים ביי התבודדות...."

ר' ישראל בער

איז געבליבן שטיין

ערשטוינט צו זען ווי אזוי אזא צדיק און פרוש, א העכערער סארט מענטש האלט זיך אזוי קליין, ער פילט נישט קיין פחיתות פבוד זיך צו אויסרעדן דעם אמת וואס ליגט אים אויפן הארץ פון זיינע שוועריגקייטן אין עבודת ה' פאר א חבר.

(בצילו של הרבי)

סיפורי מעשיות מעשה יב' - דער בעל תפלה ד

ווארן אז מען גיבט נישט אפ [פאר] דעם מענטשן, זיין 'כבוד' - דהיינו: אז מ'רעדט אים עפעס א ווארט אקעגן זיין 'כבוד' - האט ער 'שפּיכות־דמים'! - ווארן דער עיקר איז דער 'כבוד' ביי גאר דער [גאנצער] וועלט!

און [אפילו] נאך דעם 'טויט' [פונעם מענטש] - היט מען אויף אפ [מ'איז מקפיד]: אז מען זאל אפגעבן דעם 'מת' זיין 'כבוד', אז מען זאל אים מקבר זיין [באערדיגן] מיט 'כבוד', און דעסטגלייכן! - (און מ'זאגט אים: [אז אלעס] וואס מ'טוט דיר - טוט מען דיר אלץ, פון דיין 'כבוד' וועגן)!"

כאטשע נאך דעם 'טויט', וויל מען שוין נישט [ס'איז שוין מער נישט שייך] קיין 'געלט' - און דער 'מת', גלוסט שוין בודאי נישט [צו] קיין שום זאך! - פונדעקסטוועגן פארט, אויף דעם 'כבוד' פון דעם 'מת', איז מען מקפיד, און מ'היט אים אפ זיין 'כבוד'!

נמצא [קומט אויס]: איז זיך דער 'כבוד' [אז דער 'כבוד' איז], דער 'עיקר תכלית'! און נאך אזויגע סברות' און 'געדראנגען [זיך אויפֿררינגען] אזויגע' [פון פארבלאנדזעטקייט און נארשיקייט], האבן די דאזיגע אלץ געזאגט: "אז 'כבוד' איז דער 'עיקר תכלית' פון דער וועלט!"

ביז ס'איז ביי זיי געבליבן: "אז דער 'עיקר תכלית' איז 'כבוד'!" איבערדעם [צוליב דעם] מוז מען זוכן א 'איש מכובד' (כלומר: א מענטש וואס ער האט 'כבוד') - און דערצו זאל דער מענטש נאכיאגן נאך 'כבוד' [און דערגרייכן 'כבוד']!

ווארן, ווייל [וויבאלד] דער מענטש [איז א 'איש מכובד', וואס ער] האט 'כבוד', און יאגט נאך דעם 'כבוד', און ער העלפט די 'טבע' וואס זי וויל 'כבוד' - נמצא [קומט אויס]: איז זיך דער מענטש [אז דער דאזיגער מענטש איז זיך] משתדל און גייט נאך דעם 'תכלית', און האט דערלאנגט [דערגרייכט] דעם 'תכלית'! -

האט אים דער 'בעלת־תפילה' געפרעגט: "וואס איז אייער טוהן? און וויאזוי זענט איר אייך צום־אויפֿגעקומען [צונויפֿגעקומען] מיט דעם 'גבור'?"! האט ער אים געענטפערט - דהיינו: דער איינער פון די 'גבורים', האט געענטפערט [צו] דעם 'בעלת־תפילה':

די 'מעשה' איז אזוי געווען: באַשר [אזוי־ווי] סע [ס'איז] פארשריבן אין זייערע 'קרויניקעס' [היסטאָריע ביכער; דבריי־המים]: אז ס'איז אמאל געווען א גרויסער 'רוח־סערה' (דהיינו: א 'שטורעם־ווינט') אויף דער וועלט! - און דער 'רוח־סערה', האט איבערגעקערט גאר די [גאנצע] וועלט!

ער האט איבערגעקערט פון 'ים' [צו] 'יבשה'! און פון 'יבשה' [צו] 'ים'! - און פון 'מִדְבָּר' [צו] 'ישוב'! און פון 'ישוב' [צו] 'מִדְבָּר'! און ער האט גאר די [גאנצע] וועלט פארמישט!

און נאך דעם 'רעש' [און 'צומישעניש'], וואס גאר די [גאנצע] וועלט, איז אזוי פארמישט געווארן - נאכדעם האבן זיך די מענטשן פון דער וועלט מיישב געווען: "[אז] זיי ווילן זיך מאכן א 'מִלְךָ'!"! האבן זיי אנגעהויבן צו קלערן [פֿאַרשטן]: "ווער ס'איז ראוי [פאסיג], אז מען זאל אים מאכן פאר א 'מִלְךָ' איבער זיי?"!

האבן זיי געקלערט [געפֿאַרשט]: "באַשר [אזוי־ווי] דער עיקר איז זיך נאר דער 'תכלית'! - דעריבער, ווער סע [עס] פֿאַרעט זיך מער, און איז זיך מער משתדל, אין דעם 'תכלית' פון דער וועלט - דער 'דאזיגער' קער [איז פאסיג] צו זיין א 'מִלְךָ'!"

האבן זיי אנגעהויבן צו קלערן [פֿאַרשטן]: "וואס איז דער 'תכלית'?"! איז צווישן זיי געווארן כמה [אסאך] דיעות [כיתות כיתות]: גרופעס גרופעס!

א טייל האבן געזאגט: "אז דער 'עיקר תכלית', איז 'כבוד'! ווארן מיר זעהן זיך: אז 'כבוד' איז דער עיקר ביי דער וועלט!"

מכובד! - ווארן ער האט אזוי א [אזא] 'כבוד', און יאגט אזוי נאך דעם 'כבוד' - ווארן ער איז זיך זייער מקפיד אויף זיין 'כבוד'!

איבערדעם [צוליב דעם] איז דער [דאזיגער] 'געטלער' זיי געפֿעלן! - און זיי האבן אים אויפֿגענומען פֿאר א 'מלך'!

און ווייל דאס 'לאנד' איז אויך 'גורם' [ברענגט דערצו] - ווארן ס'פֿארהאנדן [פֿארהאנגען] א 'מדינה', וואס די 'מדינה' איז 'גורם' און זי איז 'מסוגל' צו 'כבוד'! - און אזוי איז פֿארהאנדן [פֿארהאנגען] א 'מדינה', וואס זי איז 'מסוגל' צו א 'אנדערע מידה'! - איבערדעם [צוליב דעם] האבן די [דאזיגע] 'כיתה' (וואס ביי זיי איז געווען דער 'עיקר תּכלית', 'כבוד'), געזוכט א 'מדינה' וואס זי איז 'גורם' און 'מסוגל' צו 'כבוד'!

האבן זיי געפֿונען א 'מדינה', וואס זי איז 'מסוגל' דערצו! - האבן זיי זיך דארט באַזעצט!

א [אנדערע] טייל האבן געזאגט: "אז נישט דער 'כבוד' איז דער 'עיקר תּכלית'!" און זיי האבן געקלערט [געפֿארשט]:

"אז דער 'עיקר תּכלית' איז 'רציחה'!" ווארן מיר זעהן: אז אלע זאכן וואס ס'איז פֿארהאנדן [פֿארהאנגען] אויף דער וועלט, מוזן אלע פֿארלענדט ווערן [צוגרונד גיין]! - און וואס ס'איז פֿארהאנדן [פֿארהאנגען] אין דער וועלט, 'גראו', און 'אלע פֿרוכטן', און 'מענטשן', און 'אלין' וואס אין דער וועלט - מוז אלץ צום סוף, 'נישט' [צוגישט] ווערן [צוגרונד גיין]!

נמצא [קומט אויס]: איז זיך דער 'תּכלית' פֿון אלע זאכן [אז דער 'תּכלית' פֿון אלע זאכן איז], אז ס'זאל 'נכלה' ווערן [דהיינו: פֿארלענדט ווערן [צוגרונד גיין]]! איבערדעם [צוליב דעם, איז] א 'רוצה' וואס ער הרג'עט און פֿארלענדט מענטשן - ברענגט ער זיך [ער מערט צו ברענגען] די וועלט צום 'תּכלית'!

איבערדעם [צוליב דעם] האבן זיי זיך אפֿגעקלערט [אפֿגעמאכט צווישן זיך]: "אז דער 'תּכלית' איז

ווארן דער 'תּכלית' איז זיך [דאך] 'כבוד', 'כנ"ל [ווי] אויבנדערמאנט]!

איבערדעם [צוליב דעם, איז] דער [דאזיגער] מענטש, קער [פֿאסט] צו זיין 'מלך'!

[אזוי איז אלץ געווען די 'נארישע' און פֿארבלאנדזעטע] די'עה' פֿון א טייל פֿון זיי! - און זיי האבן זיך אזוי געפֿונען, 'נארישע סברות' און 'געדראנגען' [זיך אויפֿגערירינגען] - ביז זיי זענען דערין פֿארפֿירט [פֿארבלאנדזעט] געווארן, און האבן געזאגט: "אז 'כבוד' איז דער 'תּכלית'!" - און אזוי [ווייטער] די אלע [אנדערע] 'כיתות' [גרופעס] וואס דא וועט ווייטער שטיין, האבן זיי אלע געהאט [אסאך] 'נארישע געדראנגען' אויף זייערע 'נארישע' [און פֿארבלאנדזעטע] [דעות] זענען זיי געזאנגען וזן אזוי א מענטשן [אזא סארט מענטש]!

זענען זיי געזאנגען - און האבן געזעהן: ווי מ'האט געטראגן א 'אלטן בעטלער' א 'ציגיינער'! - און ס'זענען אים נאכגעגאנגען, אפֿשר [בערך] פינעף-הונדערט 'ציגיינערס'! - און דער [דאזיגער] 'בעטלער', איז געווען 'בלינד', און 'קרום', און 'שטום'!

און די [אויבנדערמאנטע] לייט, זענען אים נאכגעגאנגען! ווארן זיי אלע זענען געווען זיין 'משפּחה' [מענטשן פֿון זיין משפּחה]! - ווארן ער האט געהאט 'שוועסטערס', און 'ברודערס', און זיין 'רע מרעים'! - ביז ס'איז פֿון זיי געווארן אזויפֿיל, די אלע וואס זיי זענען אים נאכגעגאנגען! - און האבן אים געטראגן!

און דער 'אלטער בעטלער', האט זייער מקפיד געווען אויף זיין 'כבוד'! - ווארן ער איז געווען זייער 'בייז' [א גרויסער 'פעסן']! און ער האט זיך אלעמאל, אויף זיי א גרויסן 'בייזער' געטאן [זיך אויפֿגערעגט אויף זיי מיט 'גרויסע קפידות']! - און [ער] האט אלעמאל געהייסן: "אז אנדערע [מענטשן] זאלן אים טראגן!" - און האט זיך אלעמאל געבייזערט אויף זיי!

נמצא [קומט אויס]: איז זיך דער 'אלטער בעטלער' [אז דער דאזיגער 'אלטער בעטלער' איז], א גרויסער 'איש

ר'צִיחָה!"

האָבן זיי געזוכט אַ מענטשן [מענטש], וואס ער זאל זיין אַ ר'צִיחָה, און אַ פֿעסן, און אַ גרויסער בעל-קנאה! – וואָרן אזוי אַ [אזא] מענטש, איז ביים [מער גענטער צום] תּכּלית' (וועדליג [לויט] זייער פּאַרפּירטע [פּאַרבלאַנדזעטע] דיעה), און דער' קער [פּאַסט] צו זיין אַ מ'לָךְ!"

זענען זיי געגאַנגען וזכן אזוי אַ מענטשן [אזא סאַרט מענטש]! האָבן זיי געהערט אַ געשריי! האָבן זיי געפּרעגט: "וואס איז דאס אזוי אַ [אזא] געשריי"? האט מען זיי געענטפערט: "[אז] דאס געשריי איז: וואס איינער האט זיין פֿאַטער און מוטער געקוילעט [געשחט'ן]!"

האָבן זיי זיך אַנגערופן: "זוי געפינט זיך נאך אזוי אַ [אזא] ר'צִיחָה! איז דען פאַרהאן אַ גרעסער ר'צִיחָה פון דעם]. וואס ער זאל אזוי אַ [אזא] שטאַרק האַרץ' האָבן, און זאל זיין אזוי אַ [אזא] פֿעסן, אז ער זאל הרג'ענען [זיין] פֿאַטער און [זיין] מוטער?! – אַט דער [דאזיגער] מענטש' האט דערלאנגט [דערגרייכט] דעם תּכּלית' (דהיינו: דער' וואס האט [זיין] פֿאַטער און מוטער געקוילעט [געשחט'ן])!"

און ער איז זיי וואוילגעפעלן! – און זיי האָבן אים אויפגענומען פאר אַ מ'לָךְ! און זיי האָבן זיך געזוכט אַ מדינה, וואס זי זאל גורם' זיין (דהיינו: זי זאל דערצו קערן [צוברענגען] און [מסוגל' זיין]) צו ר'צִיחָה!"

האָבן זיי זיך אויסגעקליבן אַ אַרט' [פּלאַץ] צווישן בֵּערג' [און] הויכע-בֵּערג]. וואס דאַרפן האלטן זיך ר'צִיחָה' [זיי וואוינען צווישן די בֵּערג]! – און זיי זענען אהינגעגאַנגען, און זיי האָבן זיך דאַרט באַזעצט מיט זייער מ'לָךְ!"

אַ [אַנדערע] טייל האָבן געזאגט: "אז ס'קער [ס'פּאַסט] צו זיין אַ מ'לָךְ, דער וואס ער האט [אַ שפּע פון] אַסאַך עסן, און ער עסט נישט דאס [זעלבע] עסן פון אַנדערע מענטשן, נאר אַיידעלע זאַכן [למשל מילעך] – כּדי זיין שְׂכָל' זאל נישט פאַרגרעבט ווערן – און

אזוי אַ [אזא] מענטש קער צו זיין אַ מ'לָךְ!"

נאַר זיי האָבן תּיִכּף נישט געקענט געפינען אזוי אַ [נישט געקענט גלייך טרעפן אזא] מענטשן, וואס ער זאל נישט עסן דאס [זעלבע] עסן פון אַנדערע מענטשן!

האָבן זיי זיך דערווייל אויסגעקליבן אַ עושר', וואס ער האט [אַ שפּע פון] אַסאַך עסן' (און זיין עסן איז אַביסל אַיידעלער!) – ביז זיי וועלן געפינען אזוי אַ [אזא] מענטשן ווי זיי ווילן, וואס ער זאל נישט עסן זכו', כּנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]! – און דערווייל [צייטווייליג] האָבן זיי געמאַכט דעם עושר' פאַר אַ מ'לָךְ! – ביז זיי וועלן געפינען אזוי אַ מענטש ווי זיי ווילן, כּנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]! [און] דעמאלט, וועט דער עושר' אַראַפּ פון דער מ'לויכה', און מ'וועט יענעם אויפנעמען פאַר אַ מ'לָךְ!"

און זיי האָבן זיך אויסגעקליבן אַ מדינה, וואס זי זאל קערן [צוברענגען] און [מסוגל' זיין] דערצו! – און זיי זענען געגאַנגען, און האָבן זיך דאַרט באַזעצט! אַ טייל האָבן געזאגט: "אז אַ יפת-תּואַר' קער [פּאַסט] צו זיין אַ מ'לָךְ!"

וואָרן דער עיקר תּכּלית' איז זיך: "אז די וועלט זאל זיין באַזעצט מיט מענטשן!" – וואָרן פונדעסטוועגן [צוליב דעם] איז זיך [דאך] די וועלט באַשאפן געוואָרן!

און ווייל [וויבאלד] אַ יפת-תּואַר' ברענגט [ערוועקט] צו דער תּאַוָה, וואס דורכדעם ווערט גרעסער דער ישוב' פון דער וועלט (וואָרן ס'ווערן מער מענטשן!) – נמצא [קומט אויס]: ברענגט זי זיך [אז זי ברענגט צו] צום תּכּלית'! איבערדעם [צוליב דעם] קער [פּאַסט] אַ יפת-תּואַר' צו זיין אַ מ'לָךְ!"

האָבן זיי זיך אויסגעקליבן אַ יפת-תּואַר' – און זי' איז איבער זיי געוואָרן מ'לָךְ! און זיי האָבן זיך געזוכט אַ מדינה, וואס ס'זאל דערצו קערן [צוברענגען] און [מסוגל' זיין]! – און זיי זענען געגאַנגען, און האָבן זיך דאַרט באַזעצט!

טייערע ברסלע'ער אינאל

קלינג יעצט אריין אין טעלעפאן ליין און זיי זיך משתתף
אין דעם קאמפיין פאר'ן הייליגן רבינ'ס ראש השנה
אויף יעדעס מאל וואס דו זאגסט א תיקון הכללי גייסטו
אריין אין ווערדפולע גורלות.

646-585-3040

02.5.3333.72

אויף קנעפל 8-8

הכוננו הכוננו

צום גרויסן מעמוד תפלה

פאר די טייערע ברסלע'ע קינדער וואס וועט בעז'ה פארקומען

אין בית שמש אין די קומענדיגע טעג,

צו מתפלל זיין להצלחת דעם הייליגן רבינ'ס

קיבוץ אין אומאן ראש השנה.

פרטים יבואו

לאמיר זיך פאר הערו

די צוועלעוועטע מעשה - דער בעל תפילה (7)

- איינער וואס האט געהרגיט זיין טאטע און מאמע
- ה. וועם האבן גענומען פאר א מלך די כתר וואס האבן געהאלטן אז א מלך דארף זיין איינער וואס עסט נאר איינעלע עסן?**
- זיי האבן געטראפן איינעם וואס עסט נאר איינעלע עסן
- זיי האבן נישט געטראפן האבן זיי דערוויל גענומען א עושר אלס מלך
- זיי האבן נישט געטראפן א מלך
- ו. וועם האבן גענומען פאר א קעניג די כתר וואס ביי זיי איז די תכלית צו באזעסן די וועלט?**
- איינער וואס האט געהאט אסאך קינדער
- איינער וואס האט געהאט אסאך ווייבער
- א יפת תואר

- ז. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?**
- יא
- נ"ן
- א חלק

- א. פארוואס האט איין כתר געזאגט אז דער תכלית איז כבוד?**
- ווייל אזוי האט זיי א עהרליכע איד געזאגט
- ווייל ביי די וועלט איז דער עיקר די כבוד
- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ב. וועלכע קעניג האבן די כתר פון כבוד געטראפן?**
- א אלטער בעטלער א ציגיינער וואס האט זייער מקפיד געווען אויף זיין כבוד
- א אלטער פעשער מענטש
- א אינגער מענטש וואס האט א גאנצן טאג גערעדט פון זיין כבוד
- ג. פארוואס האט די צווייטע כתר געזאגט אז דער תכלית איז רציחה?**
- ווייל ווער ס'הרגיט אסאך מענטשן האט אסאך כבוד
- ווייל אלעס אין דער וועלט ווערט פארלענט און א רוצח פארלענט מענטשן
- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ד. וועם האבן זיי גענומען פאר א מלך?**
- איינער וואס האט געהרגיט אסאך מענטשן
- איינער וואס האט געהרגיט זיינע קינדער

ספר אגראס

אן זיי האבן זיך גיזקט א מדינה וואס זי זאל גורם זיין צו... ביי וועלכע כתר איז דער רבי מפרט די לאנד וואס זיי האבן זיך באזעצט ?

צייבן אן אויף יעדע איינע פון די פיר לשונות, אויף וועלכע כתר האט עס דער רבי געשריבן?

- און זיי האבן זיך אויסגיקליבן א מדינה וואס זי זאל קערין דערצו
- און זיי האבן זיך גיזוקט א מדינה וואס סע זאל דערצו קערין
- און זיי האבן זיך גיזוקט א מדינה וואס זי זאל גורם זיין צו...
- האבן די פיתה גיזוקט א מדינה וואס זי איז גורם און מסוגל צו...

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

וועמען האבן די מענטשן פון די מדינה פון עשירות געהאלטן ביי זיך. און זיי האבן אים נישט געוואלט אוועק לאזן - דער בעל תפילה און ווי אזוי איז ער צום סוף יא אוועק פון זיי ? ווייל ער איז געגאנגען רעדן מיטן גבור

געווינער אויף בעל תפילה 6 איז הילד החשוב שמעון נחמן קויפמאן, בית שמש טעלעפאן ***9790

אן אלטער טראקט

האט דער זיך אנגערופן אזוי: "פעניתיים וסגופים איז אן אלטער טראקט [וועג] צו השם יתברך, התבודדות און תפלה איז א נייע וועג צו השם יתברך; אבער מען קומט אלץ [צוריק] ארויף אויף דעם אלטן און גלייכן וועג".

בײַ איינע פון די חתונות פון הייליגן רבי'נס טעקטער, האבן די חסידים אים באגלייט מיט עטליכע וועגענער (פירלאך פירלאך זענען געפארן דארט מיט'ן רבי'ן), עס איז דאן געווען חדש השון ווען עס מערן זיך רענגס - די צייט פון הערבסט, ווי עס ווערט אין רוסיש אנגערופן 'אוס'ן'. די וועגן זענען דאן פול מיט בלאטע און זומפן פון די רענגס. דער בעל עגלה האט דעריבער אויסגעקרויזט די וועג און געפירט דעם וואגן אויף א לענגערע וועג, און מיט גרויס געניטשאפט דערנאך צוריקגעפירט דעם וואגן צום הויפטוועג וואס איז געווען גוט געפלאסטערט אן קיין ליים און בלאטע. דער בעל עגלה האט זיך דאן אנגערופן צום רבי'ן מיט דעם לשון: "זעהסט'זשע רבי, מיר האבן געדארפט פארן גלייך דורך די בלאטעס, זענען מיר געפארן ארום און ארום, און איך האב אויסגעמיטן די בלאטעס, און איך בין ארויף [צוריק] אויפן גלייכן וועג".

הגליון נתנדב ע"י
הר"ר שמעון ווייס הי"ו
לרגל הולדת בתו למזל טוב

הגליון נתנדב ע"י
הר"ר יהודה פיליפ הי"ו
לרגל נישואי בנו למזל טוב

הגליון נתנדב ע"י
הר"ר נתן מרדכי גערטנער הי"ו
לרגל אירוסו בתו למזל טוב

הגליון נתנדב ע"י
הר"ר מנחם צבי עהרנמאל הי"ו
לרגל הולדת בנו למזל טוב